

I.

A felszámolás elrendelése iránt benyújtott kérelem tartalmára vonatkozóan maga a törvény tartalmaz kötelező és speciális előírásokat.

Egyrészt emiatt, másrészt a felszámolási eljárás sajátosságaira tekintettel nem követelhető meg, hogy a kérelem egy keresetlevéllel szemben megkövetelt részletezettséggel tartalmazza az érvényesíteni kívánt jogot és a kérelmet megalapozó tényeket.

II.

Tévesen tekintette az elsőfokú bíróság ugyanis visszautasításra alapot adó oknak azt, hogy az adós azonosító adatait a kérelem nem a bevezető részben, hanem a tényállási részben tüntette fel.

III.

A hitelező a speciális hatásköri és illetékességi előírást tartalmazó törvényi szakasz felhívásával e körben a tényelődási kötelezettségét pótolta.

IV.

Helyesen mutatott rá ugyanakkor az elsőfokú bíróság, hogy a hitelező törvényes képviselőjének neve és kézbesítési címét fel kellett volna tüntetni, s a törvényes képviselőként megjelölt személy és a meghatalmazott perbeli képviseleti jogát megalapozó tényekre hivatkozni kellett volna - jogi képviselőnek adott meghatalmazás csatolására utaláson túl – hivatkozni kellett volna.

Alkalmazott jogszabályok: Cstv. 27. § (2) bekezdés a.) pont, 24. § (1) bekezdése, Pp. 170. § (2) bekezdés b), (3) bekezdés c.) és d) pontja, Cstv.6.§ (1) bekezdés

Győri Ítéltábla Fpkf.II.25.222/2018/3. szám

A hitelező 2018. január 25. napján érkezett kérelmében a Cstv. 27. § (2) bekezdés a.) pontjára alapítottnan az adós fizetéseképtelenségének megállapítását és felszámolása elrendelését kérte arra hivatkozással, hogy az adós több, eseti adásvételi szerződés alapján 13.271.246 forint összegben fennálló vételár tartozását nem egyenlítette ki, a tartozás fennálltát a hitelező fizetési felszólítását megelőzően nem vitatta.

Az elsőfokú bíróság a fellebbezéssel érintett végzésével a kérelmet - a bírósági polgári nemperes eljárásokban alkalmazandó szabályokról, valamint egyes bírósági nemperes eljárásokról szóló 2017. évi CXVIII. törvény – a továbbiakban: Bpnp. - 1. (1) bekezdése értelmében alkalmazandó Pp. 176. § (1) bekezdés j.) pontja alapján - visszautasította.

Arra hivatkozott, hogy a kérelem a Pp. 170. §-ában foglalt - a keresetlevél kötelező tartalmi elemeivel szemben támasztott követelményeknek - az alábbiak szerint nem felelt meg.

1. A hitelező az FPK-24 sz. formanyomtatvány törvényes képviselettel kapcsolatos A/3 oldalát nem csatolta. A Pp. 170. § (1) bekezdés b.) pontja által előírt - a Pp. 7. § (1) bekezdése 2.) pontjában részletezett - azonosító adatokat az adós vonatkozásában a mellékelt felszámolási kérelem III. tényállási részében, holott azoknak a kérelem bevezető részében kellett volna szerepelniük.

2. A Pp. 170. § (2) bekezdés c.) pontjában foglaltak ellenére a kérelem érdemi részében nem tüntette fel az azt megalapozó tényeket.

Előadta a hitelező ugyan, hogy több eseti adásvételi szerződés alapján került jogviszonyba az adóssal, csatolta a szerződések tartalmát igazoló okiratként a szállítóleveleket és számlákat, azonban nem adta elő, hogy a szerződések milyen módon (írásban, szóban, ráutaló magatartással) és mikor és hol jöttek létre. A Cstv. 27. § (2) bekezdés a.) pontjára alapított fizetéseképtelenség esetén a hitelezőnek elő kell adnia a szerződés létrejöttével kapcsolatos adatokat, a kérelem III. számú része azonban csak a számlák sorszámát, esedékességét és a fennálló tartozást sorolja fel, melyekből a szerződéskötés fenti körülményei nem állapíthatóak meg. A tényállítás csak akkor kellően határozott, ha a felek és a bíróság számára is egyértelműen azonosítható, hogy hány alkalommal, mikor, milyen tartalommal, milyen módon jött létre a felek között szerződés. A hitelező nem kérheti, hogy a konkrét tényállítás helyet a bíróság a csatolt okiratok alapján állapítsa meg a szerződések tartalmát.

3. A kérelem záró része is hiányos.

A Pp. 170. § (3) bekezdés d.) pontja értelmében a bíróság hatáskörét és illetékességét megalapozó tényeket is fel kellett volna tüntetnie a kérelmezőnek, az azonban csak jogszabályhelyet (Cstv. 6. § (1) bekezdés) jelölt meg. A zárórész nem tartalmazza a fél perbeli jogképességére, illetve a törvényes képviselőként megjelölt személy és meghatalmazott perbeli képviseleti jogát megalapozó tényeket, jogszabályhelyeket, csupán arra utal, hogy a felek eljárási jogképessége a Ptk. 3:1 § (1) bekezdésén alapul. A jogi képviselőnek adott meghatalmazás ugyan a kérelemhez csatolásra került, azonban a kérelem nem utal a törvényes képviselőként megjelölt személy képviseleti jogát megalapozó tényre és jogszabályhelyekre.

A végzés ellen annak a Pp. 381. §-a alapján történő hatályon kívül helyezése és az elsőfokú bíróság új eljárásra utasítása iránt a hitelező terjesztett elő fellebbezést.

Arra hivatkozott, hogy a Pp. funkcionális hatálya - a Cstv. 6. § (3) bekezdéséből is levezethetően - viszonylagos (csak a primér nemperes eljárás sajátosságaira tekintettel alkalmazhatóak a Pp. rendelkezései), másrészt másodlagos, kiegészítő jellegű. A Pp. és a Cstv. egymáshoz való viszonyát tévesen ítélte meg az elsőfokú bíróság, illetve nem vette figyelembe a Cstv. 6. § (3) bekezdés és Cstv. 25. § (1) bekezdés rendelkezéseit, s e helytelen jogértelmezés vezetett a kérelem visszautasításához, mely eljárási szabálysértése a másodfokú eljárásban nem orvosolható, a kérelem nem továbbítható az adós felé.

A Bpnp. 1. §-a értelmében törvény – jelen esetben a Cstv. – eltérő rendelkezése folytán jelen nemperes eljárásban nem a Pp. szabályait, hanem speciális jogszabályként a Cstv. rendelkezéseit kell alkalmazni. Emiatt a felszámolási kérelem tartalmát és a csatolandó bizonyítékok körét nem a keresetlevél tartalmára és kellékeire vonatkozó Pp. 170. §-a, hanem csupán a Cstv. 24. § (1) bekezdése alapján kell megítélni.

A hitelező által a felszámolási eljárás elrendelése iránt előterjesztett kérelem az arra vonatkozó speciális tartalmi követelményeknek (Cstv. 24. § (1) bekezdés) megfelelt, megjelölte a tartozás jogcímét, az esedékesség időpontját és ismertette, hogy az adós miért tartja fizetéseképtelenségnek, mellékelte az adósnak megküldött fizetési felszólítást is.

Rámutatott, hogy a Cstv. 25. § (1) bekezdése arra vonatkozóan is speciális, a Pp.-hez képest eltérő rendelkezést tartalmaz, hogy mikor kell a kérelmet a bíróságnak érdemi vizsgálat nélkül visszautasítani, de ilyen körülmény a konkrét esetben nem áll fenn.

A hitelező fellebbezése nem alapos.

Helyesen vázolta a hitelező fellebbezésében a felszámolási eljárásra mint nemperes eljárásra vonatkozó jogi szabályozás (Pp., Cstv.) egymáshoz való viszonyát. A Bpnp. – 1. § (1) bekezdése értelmében a bírósági polgári nemperes eljárásokban – ha törvény eltérően nem rendelkezik a Pp. szabályait a polgári nemperes eljárás sajátosságaiból eredő eltérésekkel kell alkalmazni. A Cstv. 6. § (3) bekezdése értelmében azokra az eljárási kérdésekre, amelyeket a Cstv. eltérően nem szabályoz a Pp. szabályait a nemperes eljárás sajátosságaiból eredő eltérésekkel és a bírósági polgári nemperes eljárásokban alkalmazandó szabályokról, valamint egyes bírósági nemperes eljárásokról szóló törvénynek a bírósági polgári nemperes eljárásokra vonatkozó általános rendelkezéseit kell alkalmazni a Cstv.-ben felsorolt eltérésekkel. Annak ellenére, hogy a Cstv. 6. § (3) bekezdése terjedelmes felsorolást tartalmaz, ez nem jelenti azt, hogy a nemperes eljárás sajátosságaiból adódó eltérésekre hivatkozással kizárólag a Cstv. 6. § (3) bekezdése felsorolásában szereplő esetekben lehet eltérni a Pp. rendelkezéseitől.

A fentiekből is következően tévesen hivatkozott a hitelező arra, hogy a Cstv. 25. § (1) bekezdése szerinti - a kérelem érdemi vizsgálat nélküli elutasítására vonatkozó – esetek, az ott felsoroltakon kívüli hiányosság esetén kizárnák a Pp. 176.§-a alkalmazását.

A Pp. 170. § (2) bekezdése:

A hitelező által a felszámolás elrendelése iránt benyújtott kérelem (Cstv. 27. § (2) bekezdés a.) pont) tartalmára vonatkozóan – ha nem is olyan részletezettséggel mint a csődeljárás vonatkozásában a Cstv. 8. § (2) bekezdése – maga a Cstv. tartalmaz kötelező előírásokat. A Cstv. 24. § (1) bekezdése szerint ugyanis, ha a felszámolási eljárás megindítását a hitelező kéri, a kérelemben meg kell nevezni az adós tartozásának jogcímét, a lejárati (esedékesség) időpontját és annak rövid ismertetését, hogy az adóst miért tartja fizetéseképtelenné. A kérelemben foglaltak bizonyítására a szükséges iratokat – a 27. § (2) bekezdés a.) pontja esetében az adós írásbeli felszólításának igazolását is – csatolni kell. A Cstv. 27. § (3) bekezdése értelmében a fizetési felszólítás megjelöli az adós tartozásának jogcímét, összegét, a teljesítési határidőt és meghatározza azt a végső határidőt, melynek eredménytelen elteltét követően a hitelező meg kívánja indítani a felszámolási eljárást, vagy egyéb jogi úton kívánja érvényesíteni a követelését

Egyrészt emiatt, másrészt a felszámolási eljárás sajátosságaira tekintettel nem követelhető meg, hogy a kérelem - a Cstv. 24. § (1) bekezdésén és 27. § (2) bekezdés a.) pontjában foglaltakon túl - a keresetlevél érdemi részére vonatkozó előírások (Pp. 170. § (2) bekezdés) közül – mintegy a Pp. 170. § (2) bekezdés c.) pontjában foglaltaknak is eleget téve - egy keresetlevéllel szemben megkövetelt részletezettséggel tartalmazza az érvényesíteni kívánt jogot és a kérelmet megalapozó tényeket.

Az Alkotmánybíróság 395/D/2010. AB határozatában a régi Pp. (1952. évi III. törvény) a keresetlevél tartalmi elemeire vonatkozó előírásoknak a felszámolás elrendelése iránti kérelem esetében történő alkalmazása vonatkozásában arra mutatott rá, hogy a felszámolási eljárás bírói szakasza nem célozza, és nem foglalja magába a felek közötti viszonyok anyagi jogi alapjainak részletes vizsgálatát feltételező, közvetlenül kikényszeríthető bírói döntéssel való végleges elrendezését, kizárólag a felszámolási eljárás feltételeinek megállapításáról szól. Emiatt az ítéletábra álláspontja szerint - az új Pp. viszonylatában is irányadó elvként -

kizárólag a fizetéseképtelenség feltételeinek elbírálásához szükséges körben kell a kérelem érdemi részének kötelező tartalmi elemeit meghatározni.

A Cstv. 27. § (2) bekezdés a.) pontjára alapított konkrét hitelezői kérelem alapját képező követelés megfelel a bírói gyakorlat értelmezése szerinti (4/2013. Polgári jogegységi határozat) szerződésen alapuló tartozás fogalmának. A kérelem kellően határozott volt, abból a bíróság és az adós számára is egyértelműen azonosítható volt, hogy a fizetéseképtelenséget megalapozó tartozás milyen típusú szerződéses jogviszonyból ered, a hitelező a Cstv. által előírt adatokat is megjelölte (szerződéses jelleg, jogcím, összeg, esedékesség), kérte a fizetéseképtelenség megállapítását és előadta ezzel kapcsolatos érvelését is. A számlák sorszáma és azok egymástól eltérő tartalma alapján a követelés összetevői is megkülönböztethetők, azonosíthatóak voltak.

Annak - az elsőfokú bíróság által hiányolt elemnek - az adós fizetéseképtelensége megítélése szempontjából nincs jelentősége, hogy a szerződések milyen alakszerűség mellett hol, és a számlákon feltüntetett teljesítési időponthoz képest mikor, illetve milyen módon (írásban, szóban, ráutaló magatartással) jöttek létre, ezeket - a kérelemben foglaltakat meghaladó körben a hitelező sem volt köteles előadni.

A Pp. 170. § (1) és (3) bek.:

Helyesen ismerte fel az elsőfokú bíróság, hogy a Pp. 170. § (1) bekezdésének és (3) bekezdésének előírásai – eltérő szabályozás és az eljárás nemperes jellegéből eredő eltérést kívánó sajátosság hiányában – a jelen felszámolási kérelem esetében is irányadóak, azonban az ítéletábrta nem osztotta mindenben az elsőfokú bíróság álláspontját a keresetlevél e téren megnyilvánuló hiányosságai kapcsán.

Tévesen tekintette az elsőfokú bíróság ugyanis visszautasításra alapot adó oknak azt, hogy az adós azonosító adatait a kérelem nem a bevezető részben, hanem a tényállási részben tüntette fel. Az új Pp. e rendelkezéseivel összefüggésben formálódó bírói gyakorlat szerint, ha a keresetlevél tartalmazza a Pp. 170. §-ában írtakat, de nem abban a sorrendben és a keresetlevélnek nem abban a részében, amit a Pp. előír, abban az esetben a keresetlevél visszautasításának nincs helye és a Pp. 176. § (2) bekezdés e.) pontja alapján hiánypótlás elrendelésének is csak akkor van helye, ha az eltérő szerkesztés folytán a kötelező tartalmi kellékek teljeskörűsége, megfelelősége nem egyértelmű, beazonosítása bizonytalanságot idéz elő (CKOT 2018.06.20-21. 21. számú állásfoglalás).

Helyesen mutatott rá ugyanakkor az elsőfokú bíróság, hogy a hitelező törvényes képviselőjének neve és kézbesítési címe egyáltalán nem került feltüntetésre, s arra is, hogy a hitelező a Pp. 170. § (3) bekezdésének előírásai közül a felek perbeli jogképességére vonatkozó, a bíróság hatáskörét és illetékességét és a törvényes képviselőként megjelölt személy és a meghatalmazott perbeli képviselői jogát megalapozó tényekre - jogi képviselőnek adott meghatalmazás csatolására utaláson túl - nem hivatkozott, csupán két jogszabályhelyet jelölt meg (a jogképesség vonatkozásában a Ptk. 3:1. § (1) bekezdését, illetve a hatáskör és illetékesség vonatkozásában a Cstv. 6. § (1) bekezdését).

A keresetlevél záró részére vonatkozó rendelkezések amiatt írják elő a bíróság által az eljárás megindításakor hivatalból vizsgálandó tényekhez szükséges pontos adatszolgáltatást, mert a nem természetes személy fél perbeli jogképességét, a fél törvényes képviselőjének képviselői

jogát, a meghatalmazott képviselőre való jogosultságát a bíróságnak az eljárás megindulásakor hivatalból vizsgálni kell.

Az ítéletábra álláspontja szerint azonban a tényekre való hivatkozást a jogszabályhelyre való hivatkozás is helyettesítheti, ha a jogszabályhely – eltérő értelmezést nem engedő módon – maga is tartalmazza az előadandó tényeket, így azok duplikálása szükségtelen. Ugyanez fordított esetben is érvényesül, ha az előadott tényekből – eltérő értelmezést nem engedve – következik az azzal összefüggésben alkalmazandó jogszabályhely, úgy a keresetlevél (kérelem) a jogszabályhely megjelölése nélkül sem szenved olyan hiányosságban, mely alapot ad annak visszautasítására. Maga a Pp. kommentár is akként fogalmaz, hogy az eljárás gyorsítása és a bíróság hivatalbóli kötelezettségei teljesítésének elősegítése érdekében szükséges a keresetlevél kötelező kellékeként megkövetelni e tények és adott esetben jogszabályok feltüntetését. (Complex Jogtár; Magyarázat a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. Törvényhez Pp.170.§-hoz fűzött magyarázata; szerkesztette: Wopera Zsuzsa)

A hatáskör, illetékesség és joghatóság meglétét vagy hiányát a bíróság hivatalból köteles vizsgálni és hiányának jogkövetkezményeit levonni. Ezért nem elegendő a régi Pp. 121. § (1) bek. d) pontja szerinti azon elvárás teljesülése, hogy a keresetlevélből az ehhez szükséges adatok megállapíthatók legyenek. A pertárgyértéken és a lakóhelyen (székhelyen) alapuló hatásköri (joghatósági) és illetékességi okon kívüli egyéb okok többnyire speciális ténybeli vagy jogi körülményen alapulnak, ezért ezek egyértelmű megjelölése szükséges, hogy a bíróság hiánypótlás nélkül tudjon a keresetlevél alapján dönteni.

A konkrét esetben azonban a hitelező a Cstv.6.§ (1) bekezdésének felhívásával a tényelőadási kötelezettségét pótolta. A felhívott jogszabályhely szerint az eljárás az adós - eljárás lefolytatására irányuló kérelem benyújtásának napján bejegyzett, illetve az (1a) bekezdésben meghatározott - magyarországi székhelye szerint illetékes törvényszék (a továbbiakban: bíróság) hatáskörébe és kizárólagos illetékességébe tartozó nemperes eljárás. A rendelkezés kizárólagossága miatt magából a jogszabályhely megjelöléséből is egyértelműen megállapítható, hogy a hitelező a kérelem benyújtásának napján az adós bejegyzett székhelyre alapítottan nyújtotta be a Veszprémi Törvényszékhez a kérelmét. Ugyanez irányadó a hitelező (Kft.) jogképességét megalapozandó megjelölt Ptk. 3:1. § (1) bekezdése vonatkozásában is. A jogi képviselő tekintetében is elegendő az, hogy – külön jogszabályhely felhívása nélkül - az ügyvédi meghatalmazás csatolására utalt a kérelem.

A hitelezői törvényes képviselő megjelölése és az annak képviselői jogát megalapozó tényekre történő utalás azonban elmaradt, sőt a kérelem nem csupán záró részében, hanem egyáltalán nem tartalmazza a hitelező törvényes képviselőjének nevét és címét.

A felszámolás elrendelése iránti kérelem vonatkozásában is kötelező kellékek utóbbi körben fennálló hiányára tekintettel helytállóan utasította vissza az elsőfokú bíróság a hitelező kérelmét, ezért azt az ítéletábra a Pp. 389. § alapján alkalmazandó 383. § (2) bekezdése alapján helybenhagyta.